

ἀπορρέεται τῆτο. 15 Διὰ τί ἡ κρέμβη
 πάυει τὴν κρεμπάλλω; ἢ ὅτι τὸν κρηχολὸν
 γλυκῶ καὶ ῥυπτιῶν ἔχει· διὰ καὶ κλύει
 σιν αὐτῷ τὴν κοιλίαν οἱ ἰατροί. αὐτὴ δὲ ὄρε
 ψυχρά. σημεῖον δὲ. πρὸς γὰρ τὰς, σφοδρὰς
 διαρροίας χροῶνται αὐτῇ οἱ ἰατροί, ἔφροντες
 σφόδρα, καὶ ἀποξυλίζοντες καὶ ψυχόντες.
 συμβαίνει δὲ ἢ κρηπαλάντων, τὸ κρηχου-
 λὸν αὐτῆς εἰς τὴν κοιλίαν κατασπῶν τὰ ἐν
 αὐτοῖς ὑγρά, οἰνηρά καὶ ἀσπλάγγοντα, αὐτῶ
 δὲ ὑπολειπομένη ἐν τῇ αὐτῇ κοιλίᾳ, ψυ-
 χεῖν τὸ σῶμα. ψυχροῦ δὲ, ὑγρά λεπτά
 συμβαίνει εἰς τὴν κώσιν φέρεσθαι. ὡς κατ'
 ἀμφοτέρω τῶν ὑγρῶν ἐκκερνομένων διὰ τὴν
 σφύματος, καὶ καταψυχροῦ, εἰκότως ἀ-
 κρεμπάλοι γίνονται, ὅ γὰρ οἶνος ὑγρὸς καὶ θερ-
 μὸς ὄσιν. ἔτι δὲ συμβαίνει τῶν ὑγρῶν κατα-
 σπαιμένων καὶ κρηνομένων κέτω, καὶ πνύμε-
 ἐπ' ἀγέσθαι αὐτοῖς· ὅθεν μόνον ἄπο τῶν οἴνων
 εἰς τὴν κρηπαλλῶν φερόμενον, τὸν κρέρον καὶ
 τὴν κρηπαλλῶν ποιεῖ. κέτω δὲ ὀρμησάντος
 καὶ καταψυχροῦ τῶ σφύματος διὰ τὰ εἰ-
 ρυμῶνα, λέγεται [ὁ] κρηπαλλῶν πόνος. ἔστι γὰρ
 ἢ κρηπαλλῶν, ζέσις τις καὶ φλεγμασία λί-
 γρουσα. λυπεῖ ἢ μέλλον τῆς μέσης, ὅτι ἐκεί-
 νη κρηπαλλῶν, ἢ δὲ κρηπαλλῶν ἐν ἑαυτοῖς
 οὔσι, τὸν πόνον παρέχει· κρηπαλλῶν οὐ καὶ
 ὑπο τῶν πυρῶν ἢ οἱ λαμβανόμενοι παύου-
 σι μέλλον ἢ ἀλγούσι· παρ' αὐτοῖς δὲ γινόμε-
 νοι αὐτῶν, κρηπαλλῶν τῶ πόνου, ἀλγού-
 σι. ταῦτα γὰρ καὶ ὅτι τῆς κρηπαλλῶν, ἢ ὅτι
 τῆς μέσης συμβαίνει. ἐν Διὰ τί μέλλον ἐ-
 μαπῶν ποιεῖ ὁ ὑδαρῆς οἶνος, ἢ τὸ ὑδαρ καὶ ὁ
 ἀκρετος; ἢ ὅτι ἐμὴν μέλιστε ποιεῖ τὰ ὅτι
 πολαστικῶν, καὶ ὅσα ἀνδρῶν ὄσιν. ἔστι δὲ ὁ κρη-
 οἶνος κατακροστικός, τὸ δὲ ὑδαρ λεπτὸν καὶ
 ἰσὺ ἀνδρῶν. διὰ κρηπαλλῶν τῶν κρηπαλλῶν καὶ ἐκ ἀπ-
 δὲς ὄσιν, κέτω δὲ φέρεται ταχύ· διὰ δὲ τὸ μὴ
 ἀνδρῶν, οὐ ποιεῖ κρηπαλλῶν ἐν ὄσιν, ὁ δὲ κρηπαλλῶν
 λιαρῶν ἔστι λεπτός, ὡς τε διαρρέει ταχύ· διὰ
 δὲ τὸ μικρὸν ἔχειν οἴνου, ἀνδρῶν ὄσιν. ταχέως
 γὰρ τὴν κρηπαλλῶν, τῶν πλείους ἐν αὐτῇ [ταῖς]
 κρηπαλλῶν ἐμποιεῖν, τὴν τ' ἄπο τῶν οἴνων καὶ τῶν
 ὑδατος, ἀφῶνται γὰρ ἀμφοῖν γίνονται. ὁ δὲ
 ἀκρετος τὴν κρηπαλλῶν τῶν ὑδατος ἀφῶνται
 τῶν οἴνων, οἶνος δὲ μαλακὸς ποιεῖ ἀφῶνται· διὰ
 ἢ ὄσιν πίνεται. ἀνδρῶν δὲ ὡν ὁ ὑδαρῆς οἶνος, ὅτι πολαστικός ὄσιν· τὸ δὲ ποικίλον, ἐμπεκόν
 ὄσιν. 16 Διὰ τί μεθύνοντες μέλιστε διακροστικῶν τὰ ἀλυκῶ καὶ τὰ μορθηρῶ ὑδατῶ

ita afficere potest. 17 Quid est, cur bra-
 fica sedet crapulam? An quod succum dul-
 cem discutientemque obtinet. Vnde me-
 dici eam aliuo infundunt, frigida autem i-
 psa est. Argumentum, quod ad aliuo vehe-
 mentes deiectiones medici eavuntur, ex-
 cocta in plenum, & suo callo purgata, re-
 frigeratque. Fit igitur detentis à crapula,
 ut eius succus humores in aliuo detrahar,
 qui vinofii, crudique tenentur, & ipsa supra
 in ventriculo remanes corpus refrigeret:
 quo fit, ut tennes humores ad vesicam la-
 bantur. Quòd cum humor utrinque edu-
 catur, corpusque refrigeretur, recte libera-
 ri à crapula possint. Vinum enim humidu,
 atq. calidum est. Euenit adhæc, ut cum hu-
 mores deorsum se trahant, atq. excernunt,
 flatum etiam secum deducant: qui, si per
 vinum liceat, in caput se effertens grauita-
 tem creat, & crapulam: sin autem deorsum
 se vertit, corpusque ob causam prædictam
 refrigeratū est, dolor crapulae omnis tol-
 litur. Est enim crapula feruor quidam, &
 defensus inflammatio, quæ plus conficit,
 quàm temulentia, quod mentem illa qua-
 tit, & alienat, crapula autē mente sibi con-
 stante, dolore admoet. Ut etiam qui fe-
 bre virgente ludunt potius, quàm dolent:
 iidem vbi leuati malo fuere, atque ad se
 rediere, indolere occipiunt. Hoc enim i-
 dem in crapula quoque, & in temulentia
 euenite solitum est. 18 Cur vinum dilu-
 lutum temperatum vomitum magis, quàm
 merum, quàm aqua prouocat? An quòd ea
 maximè vomitum mouent, quæ innatare
 solita, quæque insuaui, fastidiosaq. sunt.
 Vinum autem reprimendū vim obtinet: a-
 qua tenuis, nec insuaui est. Quòd igitur
 tenuis est, citò pro sui tenuitate descēdit:
 quòd non insuaui, stomachum non per-
 turbat. Vinum autem nimis dilutum, nec
 ita tenue est, ut perfluere possit celeriter,
 & fastidiosum est: quòd parum obinet vi-
 ni: sensū enim conturbat, quia plures mo-
 tus in eo excitat, scilicet quæ vinū, quæm-
 que aqua efficeret potest: ambo enim sen-
 tiri queūt. Quod autē fuerit modicè tem-
 peratum, id sensu n penitus aque tollit, vi-
 nūq. mollis, deliniētūq. sensum accommo-
 dat, ex quo suauiter bibi potest. Sed cum vi-
 nū immodicè dilutū ita insuaue est, tū in-
 natate, redundareq. solet: quod autem ta-
 le est, vomitum id facile ciet. 19 Cur
 vinolenti aquas salvas, & vitiofas, melius